Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 15 March 2010 16:28 - Last Updated Monday, 15 March 2010 16:25

□□□□□□□□□!கவர்ச்சியுமா! அதன் வக்கிரமுமா! மனித கலாச்சாரம்? இதுவல்ல என்று பலமாக நம்பும் நாம், இப்படித் தான், இதற்குள் தான், நாம் எம்மையறியாமல் இதை நியாயப்படுத்தியும் வாழ்கின்றோம். இந்த உண்மையை நாம் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். எம்மிடம் எஞ்சியிருந்த மனித கலாச்சாரங்களை எல்லாம், நாம் இழந்து வருகின்றோம். சமூகத் தன்மை கொண்ட, மனித நலன் கொண்ட, இயற்கையாகவே எம்முடன் இருந்த மனித கலாச்சாரம் அனதைத்தும், எம்மிடமிருந்து படிப்படியாகவே அகற்றப்படுகின்றது.

இவையெல்லாம் ஏன் ஏதற்கு என்று நாம் அறியாத வகையில், நாம் ஓரு மந்தைகளாக வாழ வைக்கப்படுகின்றோம். மனித கலாச்சாரம் பற்றி பொது அறிவுத்தளமோ மிகக் குறுகியதாகவும், ஆணாதிக்க நோக்கில் பெண்ணை மையப்படுத்தியும், அறியாமையை அடிப்படையாக கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது.

கலாச்சாரங்கள் எங்கிருந்து எப்படி உருவாகின்றது? இவை மனிதக் கற்பனைகளில் இருந்தல்ல. மாறாக மனித வாழ்வியல் முறைகளில் இருந்து உருவாகின்றது. இந்த மனித வாழ்வியல் முறைகள், பொதுவாக பிளவுபட்ட இரு பிரதான சமூகப் போக்கில் இருந்து உருவாகின்றது. அதாவது சமூகம் இரண்டாக உள்ளது. உழைப்பில் ஈடுபடும் மக்கள் ஓருபுறம், உழைப்பில் ஈடுபடாது உழைப்பவனின் உழைப்பதை திருடி வாழும் கூட்டம் மறுபுறமாக உள்ளது. இதுவே இரண்டு பிரதான கலாச்சாரத்தின் ஊற்று மூலமாகவுள்ளது. உழைப்பை திருடி வாழ்பவன், தனது திருட்டை நியாயப்படுத்தும் ஓரு கலாச்சாரமே ஆதிக்கம் பெற்றது. இந்த சமூக ஓழுங்கு தான் ஜனநாயகம் என்னும் கலாச்சாரமாக உள்ளது. மற்றவன் உழைப்பை திருடுவது மனித சுதந்திரமாகவும், அதை அங்கீ கரிப்பது ஜனநாயகமுமாகின்றது. இதையொட்டியே சமூகக் கலாச்சாரங்கள் உருவாகின்றது.

இப்படி சக மனிதனின் உழைப்பை அவனின் கண்ணுக்கே பூலப்படாத வகையில்

Written by பி.இரயாகரன்
Monday, 15 March 2010 16:28 - Last Updated Monday, 15 March 2010 16:25

ச□க்கூமமாக திரூடூவதூ, கலாச்சாரத்தின் ஊடாக ம□டிமறகைக்கப்படூகின்றதூ. இந்த சூதந்திரத்தை, ஜனநாயகப்படூத்தூகின்ற சம□க அமைப்பூ ஒழூங்கூகள், சம□க சட்டங்களாகின்றதூ. அவையே இணக்கமான கலாச்சாரமாகின்றதூ. இதூ மனித உழைப்பை மட்டூமல்ல, மனித வாழ்வியலையே சூரண்டூம் கட்டமைப்பையே, நூகர்வூ கலாச்சாரமாக்கூகின்றதூ. இவை(களதை்) தான் உலகமயமாதல் த(h)ங்கி நிற்கின்றதூ. இப்படிப்பட்ட நூகர்வூக் கலாச்சாரத்தின் சொந்த அசிங்கம் என்னவென்றால், அதூ தனதூ கவர்ச்சியான ஆபாசமான கிறூக்கூத்தனத்தையே, மொத்த மக்களினதூ கலாச்சாரமாக்கூகின்றதூ.

இப்படிப்பட்ட நூகர்வூக் கலாச்சாரத்தூடன், அதாவதூ அதன் கவர்ச்சி ஆபாசத்தூடன் மனிதன் இணங்கிப் போவதா இல்லையா என்ற விவாதம் ஓரூபூறம். ஆனால் எம்மை அறியாமல் இந்த அசிங்கமான சாக்கடகைக்கூள் ம□ழ்கி வாழ்வதூ மறூபூறம். இதற்கூள்ளான வாழ்வியல் மூரண்பாடூகள், சம□கத் தீ ர்வூகளற்ற, தனிமனித உளவியல் நரூக்கடிகளாகிவிடூகின்றதூ.

உண்மையில் இந்த நூகர்வூக் கலாச்சாரம் தனிமனித மன உளைச்சல்களை உற்பத்தி செய்தூ, அதை அந்தரத்தில் அனாதையாகவே தவிக்கவிடூகின்றதூ. பதற்றம், பீ தியூம், வாழ்வூ பற்றி நிலையற்ற கோட்பாடூகளூடாக, அராஜகவாத உணர்ச்சியில் மனிதமே மரணித்தூப் போகின்றதூ.

இந்த நூகர்வூக் கலாச்சாரத்தின் நரூக்கடி சார்ந்த விவாதமோ, பழமைக்கூம் பூதூமைக்கூமானதாக, மாற்றத்தூக்கூம் மாற்றத்தை மறூப்பதற்கூம் இடையிலானதாக சூரூக்கி பார்க்கின்ற, சம□க அறியாமைக்கூள் பூகைந்தூ பூதைந்தூ போகின்றதூ. இதூ அல்லதூ அதூ என்றூ, மனித சிந்தனையே ஓடூகாலித்தனமாகி விடூகின்றதூ. சம□கத்தில் நிலவூம், எதிரதிரான பொரூளாதார மூரண்பாடூகள் மீ தூ சார்ந்தூ நிற்கின்ற சூயநலம், மனித அற்பத்தனமாக அரங்கறூேகின்றதூ. சம□கத்தையே தாம் பூரிந்தூ கொண்டதாக நம்பூகின்ற தனிமனித மூட்டாள்தனங்களே, மனித உணர்வாகின்றதூ. இதூவே சிந்தனதை் தளத்தில் இன்றூ ஆதிக்கம் சலெூத்தூகின்றதூ.

இந்த வகையில் இயற்கையில் மனிதனின் வாழ்வு உருவாக்கிய வாழ்வதற்கான மனிதத் தன்மைகளை, நாம் ஒன்றுக்கொன்று எதிராக நிறுத்துகின்றோம். சமூக வாழ்வு என்பது, தனிமனித நுகர்வுக்கு எதிரானதாக கட்டமைக்கும் உலகமயமாதல் கலாச்சாரமே, இன்று எங்கும் எதிலும் கோலோச்சுகின்றது. சமூகத்தை இழிவாக்குகின்றதும், இழிவுபடுத்துகின்றதுமான, தனிமனித வக்கிரங்கள் சமூக ஒழுக்கங்களாகின்றது. இந்த வகையில் மூடிவுகள், நடமுறைகள், தொழில் நுட்பங்கள், விஞ்ஞான நடமுறைகள் என அனதைதும் சுருங்கிப் போகின்றது. இப்படி உலகமயமாதல் மூடிவுகள் முதல் தனிமனித மூடிவுகள் வரை, இதற்குள் தான் சுற்றிச்சுற்றி, கூட்டி போடுகின்றது.

மனிதன் வாழ்வு சார்ந்து இயற்கை ஏற்படுத்திய மரணப்பாட்டை, மனிதர்களுக்கு இடையிலான மரணப்பாடாக முதன்மைப்படுத்தி மரோதவகைக்கப்படுகின்றோம். சுய மனிதத்தன்மை இழத்தலே, இவற்றுக்கான அடிப்படையாகும். மனித உழைப்பும், உழைப்பு பிரிவினையும் ஏற்படுத்திய இடைவெளியை எல்லாம், மனித பிளவாக்குகின்றோம். இந்த வகையில் நாம், எமது சொந்த மனிதத் தன்மையை, எல்லாத் தளத்திலிலும் மிகக் கவேலமாகவே இழக்கின்றோம். இனம், நிறம், மொழி, சாதி, மதம், பால், கலாச்சாரம், பண்பாடு, உழைப்பின் வகை என எங்கும், இன்னும் ஏததேோ வகையில் இதற்குள் பிளவதை் தடேி ஓடும் எமது குறுகிய மனப்பாங்கு, எமது மனிதத் தன்மைக்கே எதிரானது.

சரி இவை எல்லாம் ஏன்? எதற்காக? மற்றவனை விட என்னையும், என்னைச் சுற்றியும் மமே்படுத்த, மமே்படுத்திக் காட்ட நினைப்பது ஏன்? சக மனிதர்களையே, எமது எதிரியாக எம்மான் நிறுத்துவது ஏன்? நிறுத்தப்படுவது ஏன்?

இப்படி மனிதர்களையே இழிவுபடுத்தி, அவர்கள் உழைப்பதை் திருடி வாழும் வாழ்வையே சுதந்திரமாக, ஜனநாயகமாக காட்டுவது தான் உண்மை. பொதுவாகவே சம□கத்தின் பரிதாபகரமான நிலை இதுவெனின்றால், அதன் எல்லைக்குள் தான் மனித உறவுகள் க□ட நலமடிக்கப்படுகின்றது.

தொடரும்

பி.இரயாகரன்